

blik på at gennemføre de ændringer og justeringer i den ved lovens ikrafttræden foretagne afgrænsning, som forholdene måtte tilsi.

Efter egnsudviklingslovens § 5, stk. 2, påhviler det rådet at træffe nærmere bestemmelse om, hvor lovens bistandsordninger fortrinsvis bør kunne anvendes, hvorhos det udtales, at rådet ved afgørelse heraf, især for så vidt angår mulighederne for ydelse af bistand i henhold til § 9, bør tage hensyn til stedets egnethed, eventuelt på længere sigt, for en videregående erhvervsmæssig udvikling.

Det har med ministeren været drøftet, hvilke konsekvenser en ny kommune- og amtsstruktur vil kunne få for en hensigtsmæssig erhvervslokalisering og for anvendelsen af lovens bistandsordninger med sigte herpå. Der er herved enighed om, at en opdeling af landet i større administrative enheder vil give et bedre udgangspunkt for en hensigtsmæssig erhvervslokaliseringspolitik end den bestående inddeling, og at de herved tilvejebragte muligheder bør søges udnyttet i videst muligt omfang.

Ved udformningen af lokaliseringspolitikken vil hensyn særlig være at tage til anvendelsen af lovens bistandsmuligheder ved nyetableringer og udbygning af bestående virksomheder med henblik på at fremme en hensigtsmæssig lokalisering af erhvervsudviklingen for området som helhed. Man er med handelsministeren enig i, at egnsudviklingsrådet herved ikke bør tage sit udgangspunkt i en forudsætning om, at kun bysamfund af en given betydelig størrelse vil kunne give grundlag for en videregående erhvervsmæssig udvikling.

Ved afgørelsen af placeringen af virksomheder inden for de udpegede områder, der kan komme i betragtning ved tildeling af investeringstilskud, må de pågældende virksomhedsleders placeringssønsker tillægges stor vægt.

Flertallet er med ministeren enig i, at retningslinjerne for denne lokaliseringspolitik må udformes med henblik på at søge tilvejebragt en sådan befolknings- og erhvervsfordeling i vedkommende område, som findes bedst egnet til at fremme forudsætningerne for økonomisk vækst.

Der har i udvalget været fremsat forslag om, at beløbsrammen for de i den fore-

slåede nye § 11 omhandlede investeringstilskud, på samme måde som det er tilfældet med hensyn til garantier, lån og tilskud i øvrigt i henhold til egnsudviklingsloven, fastsættes på de årlige bevillingslove i stedet for som nu foreslået i selve egnsudviklingsloven.

Handelsministeren har ikke kunnet tilslutte sig dette forslag, idet ministeren finder det af betydning, at beløbsrammen indtil videre lovfæstes i egnsudviklingsloven, hvorved der skabes større klarhed med hensyn til det disponible beløb. Ministeren har i denne forbindelse fremhævet, at der er tale om en afgørende nydannelse i egnsudviklingspolitikken, ved hvis administration indhentelse af erfaring vil være væsentlig — ikke mindst med hensyn til sortering og vurdering af indkomne projekter. Flertallet kan tilslutte sig handelsministerens synspunkter.

Man har endvidere diskuteret problemerne omkring den manglende eller stagnerende erhvervsmæssige udvikling i visse af vore øsamfund og erkender, at de høje elpriser og transportomkostninger ofte kan forhindre en erhvervsmæssig vækst. Egnsudviklingsloven giver imidlertid ingen hjemmel for at afhjælpe disse forhold, og flertallet henstiller derfor, at de nævnte problemer behandles i det af regeringen nedsatte øudvalg.

Herefter indstiller *flertallet* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistiske folkepartis medlemmer af udvalget) fremhæver ligeledes, at handelsministeren i henhold til egnsudviklingslovens § 5, stk. 1, efter indstilling fra egnsudviklingsrådet fastsætter, i hvilke egne af landet lovens bistandsordninger kan finde anvendelse.

Mindretallet er enig i, at der må finde en særlig afgrænsning sted af de områder, inden for hvilke de ved lovændringen nu foreslåede støtteforanstaltninger skal finde anvendelse. Efter at handelsministeren skriftligt over for udvalget har oplyst, at egnsudviklingsrådet *ikke* på linje med hidtidig praksis i henhold til lovens § 5, stk. 1, er blevet anmodet om at afgive udtalelse inden lovens forelæggelse om, hvilke områder der i henhold til den nye § 11 bør be-